

کارایی چند حشره کش علیه سرخرطومی برگخوار یونجه،

Hypera postica Gyllenhal (Col.: Curculionidae)

در شرایط صحرائی

میترا معزی پورا^{۱*}، مولود غلامزاده چیتگر^۲، شهیده سادات شجاعی^۳، فواد فاتحی^۴

۱- استادیار، بخش تحقیقات گیاه پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری، ایران

۲- استادیار، بخش تحقیقات گیاه پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان مازندران، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، ساری، ایران.

۳- مدیر مسئول کلینیک گیاه پزشکی آذربایجان، تبریز، آذربایجان شرقی، ایران.

۴- گروه کشاورزی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

* نویسنده مسئول: Mmoezipour@gmail.com

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۵/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۲/۱۸

چکیده

معزی پورا، م.، غلامزاده چیتگر، م.، شجاعی، ش. س. و فاتحی، ف. ۱۴۰۱. کارایی چند حشره کش علیه سرخرطومی برگخوار یونجه *Hypera postica* Gyllenhal (Col.: Curculionidae)، در شرایط صحرائی. مجله ترویجی علوفه و خوراک دام. ۳(۱): ۷۵-۸۱.

سرخرطومی یونجه، یکی از آفات مهم یونجه محسوب می شود. بیشترین خسارت این آفت، به خاطر تغذیه لاروهای آن از برگ و جوانه های انتهایی یونجه است. در آلودگی های شدید، برگ ریزی و کاهش شدید محصول در چین اول رخ می دهد. با توجه به مسئله مقاومت سرخرطومی یونجه نسبت به حشره کش های رایج، استفاده از ترکیبات جدید به صورت تناوبی توصیه می شود. حشره کش اویسکت® با میانگین کارایی ۶۳/۰۵٪ علیه لاروهای سرخرطومی یونجه از بقیه ترکیبات به کار رفته موثرتر بود، هر چند با تیمار سایپرمترین (میانگین کارایی ۵۷/۴٪) در یک رتبه قرار گرفت. تیمارهای ایمونیت® +دش، تاکومی®، استارکل® و ایمونیت® به ترتیب با میانگین های ۵۲/۶٪، ۵۱/۸٪، ۴۱/۲٪ و ۳۵٪ کارایی، در رتبه های بعدی قرار گرفتند. بالاترین مقدار عملکرد وزن خشک یونجه، مربوط به کاربرد ایمونیت +دش® با میانگین ۱۲/۴۹٪ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع بود، هر چند با تیمارهای اویسکت® (میانگین ۱۲/۲۶ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع)، ایمونیت® (میانگین ۱۱/۹۴ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع) و سایپرمترین (میانگین ۱۱/۵۹ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع) در یک رتبه قرار داشت. میانگین عملکرد حشره کش استارکل® ۱۱/۰ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع، تاکومی® ۱۰/۳۹ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع در مقایسه با شاهد ۹/۷ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع بود. حشره کش های اویسکت® (مقدار یک کیلوگرم در هکتار)، به دلیل کارایی بیشتر، ایمنی برای بشر و تجزیه سریع بقایای آن و ایمونیت® در ترکیب با دش® (۳۰۰ میلی لیتر + ۱ لیتر در هکتار) با داشتن صرفه اقتصادی و دوره کارنس کوتاه، می توانند به عنوان جایگزین موثر حشره کش رایج سایپرمترین، علیه آفت سرخرطومی یونجه مورد استفاده قرار گیرند.

واژه های کلیدی: سرخرطومی یونجه، حشره کش، عملکرد، مقاومت، دوره کارنس

بیان مساله:

یونجه از مهمترین گیاهان علوفه‌ای است که در مناطق وسیعی از جهان کشت می‌شود. در ایران، در سال زراعی ۹۶-۹۷ سطح تولید یونجه کل کشور ۶۶۳/۳۲۷ هکتار و میزان تولید آن ۶۴ میلیون تن گزارش شده است. استان آذربایجان شرقی با سهم ۱۰/۳ درصدی در رتبه اول تولیدکنندگان یونجه آبی کشور قرار دارد. کل سطح تولید یونجه، میزان تولید و عملکرد (مجموع آبی و دیم) آن در استان مذکور در سال زراعی ۹۶-۹۷ به ترتیب ۹۸/۴۳۴ هکتار، ۷۰۵/۴۶۰ تن و ۱۰۹۰۹ (۸۴۷۸ و ۲۴۳۱) کیلوگرم در هکتار گزارش شده است (۱).

سرخرطومی برگ یونجه از مخرب‌ترین آفات یونجه در اکثر مناطق دنیاست (۱۱) که در صورت عدم کنترل، می‌تواند چین اول یونجه را نابود کند (۳). در برنامه‌های مدیریت کنترل سرخرطومی یونجه، کنترل لاروها به دلیل اینکه بیش از ۹۰٪ تخریب برگ‌های یونجه در مرحله لاروی اتفاق می‌افتد، بسیار مهم است (۱۱). کاربرد حشره‌کش‌ها جزو ضروری برنامه‌های کنترل است که از خسارت اقتصادی به محصول یونجه، جلوگیری می‌کند (۵).

قبل از انجام آزمایش در منطقه آذربایجان شرقی، طی بازدیدها و نمونه‌برداری‌های به‌عمل آمده، هیچ دشمن طبیعی مشاهده نگردید. این موضوع نشان می‌دهد که کشاورزان این منطقه، از سموم به‌طور بی‌رویه استفاده کرده‌اند؛ چنانچه خودشان نیز به استفاده بیشتر از میزان توصیه‌شده سموم، اذعان دارند. این حالت، ضمن اینکه مقرون به صرفه نیست، سلامت بشر و محیط زیست را به مخاطره می‌اندازد. با توجه به ترکیب رایج منطقه، حشره‌کش سایپرمترین با دامنه تاثیر وسیع، ممکن است موجب تلفات در بندپایان غیرهدف، کاهش تنوع بی‌مهرگان، طغیان آفات و تکامل مقاومت به آفات شود (۱۰)؛ بنابراین ضرورت استفاده از ترکیبات ایمن و کم‌خطرتر برای کنترل سرخرطومی یونجه، باید مورد توجه قرار گیرد (۲۰). سمومی که علیه آفت سرخرطومی یونجه به‌کار برده می‌شوند، باید علاوه بر دارا بودن تاثیر کافی، دوام زیادی نداشته باشند و از نظر باقیماندن روی علوفه یونجه تولید اشکال نکنند (۳). همچنین برای جلوگیری از بروز مقاومت، کنترل شیمیایی آفت با استفاده از حشره‌کش‌هایی با نحوه اثر جدید لازم است (۱۶). با توجه به مسئله بروز مقاومت در سرخرطومی یونجه نسبت به حشره‌کش‌های رایج، استفاده از ترکیبات جدید به‌طور تناوبی توصیه می‌شود.

هدف از اجرای این تحقیق، بررسی تاثیر حشره‌کش‌های جدید ایمونیت® (آلفاسایپرمترین + تفلوبنزورون)، تاکومی® (فلوبندیامید)، استارکل® (دینوتفوران) و اویسکت® (تیوسیکللام) در مقایسه با حشره‌کش سایپرمترین، ترکیب رایج در مزارع یونجه علیه آفت سرخرطومی و امکان جایگزین کردن ترکیبات جدید با تاثیر بیشتر و کم‌خطرتر، به‌جای حشره‌کش‌های متداول و مصرفی، با دامنه تاثیر وسیع است.

معرفی دستاورد

حشرات ماده سرخرطومی یونجه در فصل بهار، از پناهگاه‌های زمستان‌گذران خود خارج شده، جفت‌گیری و تخم‌ریزی می‌کنند. آنها بعد از انتخاب ساقه‌های جوان، به‌وسیله خرطوم، سوراخی در بافت ساقه ایجاد کرده و سپس در آن تخم‌گذاری می‌کنند. پس از تخم‌گذاری، مدخل سوراخ توسط حشرات ماده، با ماده قهوه‌ای رنگ پوشانده می‌شود؛ به‌همین دلیل محل تخم‌ریزی در روی ساقه‌ها اغلب به‌آسانی قابل تشخیص است. سرخرطومی یونجه دارای ۴ سن لاروی است. لاروها پس از رشد کامل، در روی برگ و یا در بین چند برگ یونجه، پيله تنیده و به شفیره تبدیل می‌شوند. حشرات کامل، پس از طی دوران شفیرگی ظاهر شده و چند روزی داخل پيله می‌مانند؛ سپس با سوراخ کردن پيله، از آن خارج می‌شوند (شکل ۱).

بیشترین خسارت این آفت، ناشی از تغذیه لاروهای آن از برگ و جوانه‌های انتهایی یونجه است. حشرات کامل نیز از برگ و ساقه یونجه تغذیه می‌کنند. بیشترین خسارت توسط لاروهای سن سه و چهار ایجاد می‌شود. در آلودگی‌های شدید، برگ‌ریزی و کاهش شدید محصول در چین اول رخ می‌دهد. مزارع بشدت آلوده، ممکن است سفید یا نقره‌ای با تعداد زیادی از برگ‌های مشبک یا کاملاً خورده‌شده به‌نظر برسند (۱۱) (شکل ۲).

اگر تعداد زیادی از لاروها یا بالغین، تا زمان برداشت محصول باقی بمانند، باعث خسارت به ساقه‌ها و نوک جوانه‌ها می‌شوند که این حالت منجر به تأخیر در رشد مجدد می‌شود (۱۳). ضعف گیاه و کاهش بازدهی محصول نیز اتفاق می‌افتد، به‌طوری‌که گاهی بیش از ۹۰٪ محصول چین اول یونجه، توسط آفت سرخرطومی از بین می‌رود (۱۴).

ترکیبات استفاده‌شده

مواد و حشره‌کش‌های استفاده‌شده در تحقیق حاضر، در جدول ۱ آمده است. ایمونیت® حشره‌کشی با کارایی بالا است که حاوی دو ماده موثر آلفا سایپرمترین (به‌میزان ۷۵ گرم بر لیتر) و تفلوبنزورون (به‌میزان ۷۵ گرم بر لیتر) می‌باشد. وجود دو ماده موثر با نحوه تاثیر متفاوت، گزینه‌ای مطلوب برای مدیریت بروز مقاومت است. نحوه عمل این حشره‌کش بدین‌قرار است که آلفاسایپرمترین از راه تماسی و گوارشی جذب بدن حشره شده و با ایجاد اختلال در کانال‌های سدیمی سلول‌های عصبی و بروز تکانه‌های عصبی پایدار، بطور سریع و با ضربه‌ای قوی، سبب مرگ آن می‌شود. تفلوبنزورون در سنتز کیتین در مراحل لاروی حشره، اختلال ایجاد می‌کند. از آنجا که کیتین در ایجاد تقویت لایه محافظ کوتیکولی حشره، نقش مهمی دارد بنابراین عدم

شکل ۱- مراحل مختلف زیستی سرخرطومی یونجه (۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب تخم، لارو، شفیره و حشره کامل)

شکل ۲- علائم خسارت سرخرطومی یونجه در مزرعه

سیب زمینی، به ترتیب ۳۵٪، ۶۰٪ و ۷۳/۶٪ کارایی نشان داد (۲). اویسکت® حشره کش سیستمیک با اثر تماسی و گوارشی است که منشأ بیولوژیک دارد و از یک نوع کرم دریایی تهیه می شود (۹). این حشره کش جهت کنترل لارو مینوز برگ گوجه فرنگی (به مقدار ۱ کیلوگرم در هکتار) و مگس مینوز سبزی و صیفی (۷۵۰ گرم در هکتار) توصیه شده است که انتقال تحریکات عصبی در سیناپس سیستم عصبی مرکزی حشرات را تخریب می کند. اویسکت® (۶۰ گرم بر لیتر) در ۳ و ۶ روز پس از تیمار اول، به ترتیب ۲۰٪ و ۱۱/۸٪ در ۳ و ۱۱ روز پس از تیمار دوم (با ۱۴ روز فاصله از تیمار اول) به ترتیب ۶۶/۷٪ و ۳۷/۵٪ تلفات روی لارو مینوز برگ گوجه در شرایط آزمایشگاه ایجاد کرد (۱۲).

سایپرترین از گروه پایرترویدها یک حشره کش غیر سیستمیک، تماسی و گوارشی با اثر سریع، پایدار و بسیار موثر روی لارو شب پرها و حشرات جونده در سیب و پنبه می باشد. سایپرترین (۲ در هزار) با ۶۹/۳۷٪ کارایی روی لاروهای سرخرطومی یونجه در مقایسه با سایر ترکیبات آزمایش شده شامل آزادیراکتین (۲ در هزار)، بایوبیت® (۲/۵ در هزار)، ناتورالیس® (۳ در هزار) و باسیوکارا® (۱/۵ در هزار) به ترتیب با ۵۷/۸۷٪، ۴۶/۲۵٪، ۲۷/۵۲٪ و ۲۲٪ تلفات موثرتر بود (۸). دش عامل خیس کننده (سورفکتانت) غیر یونی است که افزایش، بهبود کارایی و اثربخشی سموم را موجب می شود و قابل اختلاط با سموم شرکت ب. آ. اس. اف است.

دستورالعمل

آزمایش های دو ساله (سال ۱۳۹۵ و ۱۳۹۶) انجام شده روی یونجه های سه ساله رقم همدانی در روستای میان در ۱۰ کیلومتری شمال غرب تبریز واقع در منطقه دشت مرکزی، نشان داد که در فروردین ماه، حداکثر جمعیت لاروهای سنین اولیه سرخرطومی یونجه، در منطقه حضور دارند (شکل ۳). حشره کش اویسکت® با میانگین

وجود آن، سبب مرگ لاروهای حشره می شود؛ در عین حال، تماس حشرات ماده بالغ با تغلوزورون، سبب می شود تا تخم های گذاشته شده، عقیم و غیر بارور باشند. این حشره کش به مقدار ۳۰۰ میلی لیتر در هکتار، علیه کرم میوه خوار گوجه فرنگی توصیه شده است. آلفا سایپرترین با اثر ضربه ای مناسب و تغلوزورون با اثر ابقایی طولانی مدت، امکان کنترل موثر و طولانی مدت کرم میوه خوار گوجه فرنگی را فراهم می آورند. در هفت روز بعد از محلول پاشی، ایمونیت® با دز ۳۰۰ میلی لیتر در هکتار در استان های مازندران، قزوین و فارس، به ترتیب ۷۳/۸۹٪، ۸۳/۵۴٪ و ۷۱٪ کارایی نشان داده است (۶).

تاکومی®، حشره کش گوارشی - تماسی از خانواده شیمیایی دیامیدها، یک بنزن دی کربوکسامید است که به طور کنترل نشده، موجب رهاسازی ذخیره کلسیم می شود (۱۵). این حشره کش، با ایجاد مسمومیت گوارشی و تاثیر روی کانال کلسمی، باعث انقباض شدید تمامی عضلات و فلج شدن لارو می شود. در چنین شرایطی، لارو توانایی حرکت و تغذیه خود را از دست می دهد و در نهایت پس از چند روز می میرد. علائم مسمومیت با این حشره کش با علائم مسمومیت سموم رایج عصبی، متفاوت است (۱۵). کارایی حشره کش تاکومی® (۰/۲۵ در هزار) در فواصل زمانی ۲ تا ۱۰ روز پس از محلول پاشی علیه لارو مینوز گوجه فرنگی، از ۳۳/۱۷٪ تا ۸۲٪ افزایش نشان داد (۴).

استارکل®، حشره کش جدیدی از گروه نئونیکوتینوئیدها و زیر گروه فورانیکوتینیل ها می باشد. حشره کش مذکور تماسی، گوارشی و سیستمیک است و از نسل سوم حشره کش های نئونیکوتینوئیدی محسوب می شود (۱۹). این حشره کش به گیرنده های استیل کولین در پس سیناپس سیستم عصبی حشره متصل می شود و چون این ترکیب نمی تواند توسط کولین استراز شکسته شود سلول عصبی به طور مداوم در تحریک کامل قرار می گیرد که این امر منجر به تشنج، فلج شدن و در نهایت مرگ آفت می شود. استارکل® در ایران برای کنترل سفیدبالک در سبزی و صیفی به میزان ۰/۷۵ گرم در هکتار ثبت و توصیه شده است. غیر از آن، دینوتفوران (۳۰ گرم در هکتار) در ۷، ۳ و ۱۵ روز پس از محلول پاشی، روی لارو سن چهارم سوسک کلرادو

جدول ۱- ترکیبات استفاده شده

نام تجاری	نام عمومی	فرمولاسیون	شرکت سازنده	غلظت توصیه شده
ایمونیت	تغلوزورون + آلفا سایپرترین	سوسپانسیون ۱۵٪	ب.آ.اس.اف	۳۰۰ میلی لیتر در هکتار
تاکومی	فلوبندامید	گرانول قابل انتشار در آب ۲۰٪	نیهون نوهاکو	۰/۲۵ گرم بر لیتر
استارکل	دینوتفوران	گرانول محلول در آب ۲۰٪	میتسویی کمیکال	۰/۷۵ گرم بر لیتر
اویسکت	تیوسیکلام	پودر قابل حل در آب ۵۰٪	لایف ساینس آریستا	۱ کیلوگرم در هکتار
ریپکورد	سایپرترین	امولسیون ۴۰٪	گل سم	۷۵۰ میلی لیتر در هزار لیتر
دش	-	امولسیون	ب.آ.اس.اف	۱ لیتر در هکتار

۱ Biobit®
۲ Naturalis®
۳ Basiokara®

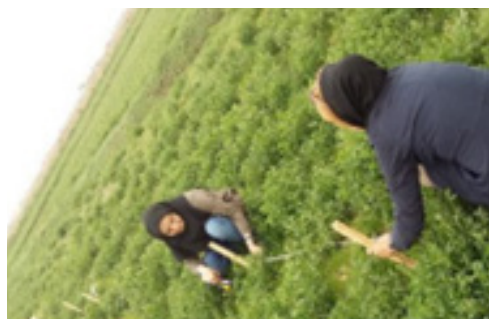

حشره کش مذکور مربوط باشد. بیشترین درصد اثرگذاری حشره کش استارکل® در روز هفتم، پس از محلول پاشی بدست آمد. عملکرد دوساله وزن خشک یونجه که در زمان چین اول (۱۰٪ گل دهی) و توسط دستگاه دروی دستی موتوری برداشت شد (شکل ۴)، نشان داد که بالاترین مقدار عملکرد، مربوط به کاربرد ایمونیت+دش® با میانگین ۱۲/۴۹ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع بود؛ هرچند با تیمارهای اویسکت® (میانگین ۱۲/۲۶ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع)، ایمونیت® (میانگین ۱۱/۹۴ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع) و سایپرمتین (میانگین ۱۱/۵۹ کیلوگرم در ۶۰ مترمربع) در یک رتبه قرار داشت. میانگین های عملکرد حشره کش استارکل® ۱۱/۰ کیلوگرم در ۶۰ متر مربع، تاکومی® ۱۰/۳۹ کیلوگرم در ۶۰ متر مربع در مقایسه با شاهد ۹/۷ کیلوگرم در ۶۰ متر مربع بودند.

با توجه به تاثیر مثبت حشره کش اویسکت® در کنترل لاروهای سرخرطومی یونجه نسبت به ترکیب رایج در منطقه، سایپرمتین و نیز دیگر حشره کش های به کار رفته، می توان از این ترکیب علیه آفت مذکور استفاده کرد. ضمن اینکه عملکرد محصول یونجه در تیمار کرت ها با این حشره کش مطلوب بود و نسبت به شاهد افزایش نشان داد. حشره کش اویسکت® بر پایه توکسین طبیعی، روی راسته سخت بالپوشان و

کارایی ۶۳/۰۵٪، از بقیه ترکیبات به کار رفته موثرتر بود؛ هرچند با تیمار سایپرمتین (میانگین کارایی ۵۷/۴٪) در یک رتبه قرار گرفت. تیمارهای ایمونیت®+دش، تاکومی®، استارکل® و ایمونیت® به ترتیب با میانگین های ۵۲/۶٪، ۵۱/۸٪، ۴۱/۲٪ و ۳۵٪ کارایی در رتبه های بعدی قرار گرفتند. کارایی حشره کش سایپرمتین در تمام روزهای پس از تیمار (تا ۲۱ روز) بین ۵۰٪ تا ۶۳٪ بود.

بیشترین اثرگذاری تیمار ایمونیت®+دش در روز هفتم پس از محلول پاشی، مشاهده شد. ترکیب ایمونیت®+دش به تنهایی نسبت به کاربرد ایمونیت® علیه آفت موثرتر بود؛ به طوری که این ترکیب در تمام روزهای پس از محلول پاشی، تلفات بیشتری روی لاروهای سرخرطومی یونجه نسبت به تیمار ایمونیت® ایجاد کرد. این حالت، نشان می دهد که کارایی ترکیب دش در مخلوط با حشره کش ایمونیت® افزایش می یابد. در هر دو سال آزمایش، حشره کش تاکومی® در روز ۲۱ پس از محلول پاشی، به همراه اویسکت® در رتبه مشابه قرار گرفت. حشره کش تاکومی® در روزهای اولیه پس از کاربرد، نسبت به سایر تیمارها پایین ترین درصد کنترل را داشت، اما با افزایش زمان، بر کارایی آن افزوده شد. احتمال می رود این تأخیر در بروز تلفات، به نحوه اثر

شکل ۳- آماده سازی زمین یونجه برای شروع آزمایش (سمت راست) و شمارش لاروها درون ساقه (سمت چپ)

شکل ۴- عملیات آماده سازی یونجه برداشت شده برای تعیین وزن خشک محصول

در هر ساقه، بیشتر از زمانی بود که برای کنترل مطلوب سرخرطومی یونجه (۷) در نظر گرفته شده است. بنابراین انتظار می‌رود که در زمان مناسب، ترکیبات آزمایش شده بتوانند موثرتر عمل کنند.

توصیه ترویجی

- استفاده از حشره‌کش‌های اویسکت® (مقدار یک کیلوگرم در هکتار)، به دلیل کارایی بیشتر، ایمنی برای بشر و تجزیه سریع بقایای آن و ایمونیت® در ترکیب با دش® (۳۰۰ میلی‌لیتر + ۱ لیتر در هکتار) با داشتن صرفه اقتصادی و دوره کارنس کوتاه، می‌تواند به عنوان جایگزین موثر حشره‌کش رایج سایپرمتترین، علیه آفت سرخرطومی یونجه مورد استفاده قرار گیرند.

- برای حصول نتیجه مطلوب، سمپاشی در زمان مناسب که لاروهای سنبل اولیه حضور دارند (فروردین ماه) انجام گیرد.

- دوره کارنس سم‌ها در نظر گرفته شوند و فاصله دو سمپاشی با اویسکت، نباید کمتر از ۱۰ روز باشد.

بالپولکداران، دارای اثر انتخابی است (وار و ویتاک، ۲۰۰۴). این ترکیب برای بشر ایمن است و بقایای آن به سرعت تجزیه می‌شود و در طبیعت باقی نمی‌ماند (۱۸).

قابل ذکر است که تیمار ایمونیت+دش® هر چند که در مقایسه با تیمار اویسکت®، کارایی کمتری داشت اما از نظر کارایی و عملکرد وزن خشک یونجه با تیمار سایپرمتترین، در یک رتبه قرار گرفت. این حالت نشان می‌دهد که حشره‌کش ایمونیت® در ترکیب با دش® نیز می‌تواند گزینه مناسبی برای جایگزینی با حشره‌کش سایپرمتترین و در تناوب مصرف با آن باشد. ضمن اینکه از نظر قیمت نیز با صرفه‌تر از حشره‌کش اویسکت® است. دوره کارنس حشره‌کش ایمونیت® به مدت ۴ روز بوده و کوتاه است. با این وجود، باید از مصرف بی‌رویه و نادرست این ترکیب برای جلوگیری از احتمال بروز اختلال زیستی در دشمنان طبیعی، اجتناب نمود (۱۷).

با توجه به جدید بودن این حشره‌کش‌ها، لازم است اثر این ترکیبات روی دشمنان طبیعی که در منطقه حضور دارند نیز ارزیابی شود. قابل ذکر است که در تحقیق حاضر، ترکیبات حشره‌کش در زمانی استفاده شدند که جمعیت آفت در منطقه زیاد بود و تعداد لاروهای سنبل اولیه

فهرست منابع:

۱. احمدی، ک.، عبادزاده، ح.، حاتمی، ف.، عبدشاه، ه. و کاظمیان، آ. ۱۳۹۸. آمارنامه کشاورزی سال زراعی ۹۷-۱۳۹۶، جلد اول محصولات زراعی. ۸۷ ص.
۲. تقی زاده ساروکلایی، ا.، جان پرور، م. و نوری قنبلانی، ق. ۱۳۹۶. ترکیبات گیاهی جایگزینی جهت کاهش مخاطرات محیطی استفاده از حشره کش های شیمیایی مورد: سوسک کلرادی سیبزمینی. نشریه بوم شناسی کشاورزی، ۹ (۲): ۳۷۹-۳۸۸.
۳. روشندل، س. ۱۳۹۴. مدیریت تلفیقی سرخرطومی یونجه *Hypera postica* نشریه ترویجی موسسه تحقیقات گیاهپزشکی کشور. ۲۰ ص.
۴. شیخی گرجان، ع.، رحمانی، م.، امانی، س. و جوادزاده، م. ۱۳۹۷. سمیت چند حشره کش نسل جدید علیه مینوز گوجه *Tuta absoluta* (Meyrick) در شرایط آزمایشگاه و گلخانه. پژوهش های کاربردی در گیاهپزشکی، ۷ (۱): ۹۹-۱۰۸.
۵. کریم پور، ی. ۱۳۷۳. مطالعه اثر حشره کش های مختلف روی سرخرطومی یونجه *Hypera postica* و بقایای اتریمفوس در یونجه سبز. کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران.
۶. کیهانیان، ع. ا.، براری، ح.، امین، غ. و فرهنگی، و. ۱۳۹۵. کارایی ایمونیت® (SC15%) جهت کنترل کرم میوه خوار گوجه فرنگی *Helicoverpa armigera* Hub بیست و دومین کنکره گیاهپزشکی، تهران، کرج، ۶ تا ۹ شهریور، صفحه ۷۶۲.
۷. مظفری گنبری، م.، عادلزاده، ر. و پورحاجی، ع. ۱۳۹۹. بررسی تاثیر نوع سمپاش، زمان و تعداد دفعات سمپاشی بر کنترل سرخرطومی برگ یونجه *Hypera postica* (Gyllenhal). مجله علوفه و خوراک دام، ۱ (۱): ۳۷-۳۰.
8. Alizadeh, E., Valizadegan, O., Aramideh, S., Safaralizadeh, M. H., & Sadeghi, S. E. (2019). Evaluation of the effect of some biopesticides on alfalfa weevil larvae, *Hypera postica* (Gyllenhal.) in laboratory and field conditions. *Agricultural Engineering International: CIGR Journal*, 21(4), 161-168.
9. Amani, B. A. A., Mohamed, O. S. A., & Saeed, A. E. M. (2011). Toxicity of Evisect's (thiocyclam hydrogen oxalate) to Nubian goats. *Veterinary Science Research*, 2(2), 39-43.
10. Baek, J. H., Clark, J. M., & Lee, S. H. (2010). Cross-strain comparison of cypermethrin-induced cytochrome P450 transcription under different induction conditions in diamondback moth. *Pesticide Biochemistry and Physiology*, 96(1), 43-50.
11. Blodgett, S. L., & Lensen, A. W. (2004). Distribution of alfalfa weevil (Coleoptera: Curculionidae) larvae among postcutting locations. *Journal of economic entomology*, 97(4), 1319-1322.
12. Braham, M., Glida-Gnidez, H., & Hajji, L. (2012). Management of the tomato borer, *Tuta absoluta* in Tunisia with novel insecticides and plant extracts. *EPPO bulletin*, 42(2), 291-296.
13. Fick, G. W., & Liu, B. W. (1976). Alfalfa Weevil Effects on Root Reserves, Development Rate, and Canopy Structure of Alfalfa 1. *Agronomy Journal*, 68(4), 595-599.
14. Ignoffo, C. M. (1975). Entomopathogens as insecticides. *Environmental letters*, 8(1), 23-40.
15. Masanori, T., Nishimatsu, T., Mobota, K., Hirooka, T. and Seo, A. 2010. Development of a novel insecticide, flubendiamide. *Journal of Pesticide Science*, 35, 490-491.
16. Moradi-Vajargah, M., Rafiee-Dastjerdi, H., Golizadeh, A., Hassanpour, M., & Naseri, B. (2013). Laboratory toxicity and field efficacy of lufenuron, dinotefuran and thiamethoxam against *Hypera postica* (Gyllenhal, 1813)(Coleoptera: Curculionidae). *Munis Entomology and Zoology Journal*, 8(1), 448-457.
17. Souza, J. R., Carvalho, G. A., Moura, A. P., Couto, M. H., & Maia, J. B. (2013). Impact of insecticides used to control Spodoptera frugiperda (JE Smith) in corn on survival, sex ratio, and reproduction of Trichogramma pretiosum Riley offspring. *Chilean journal of agricultural research*, 73(2), 122-127.
18. Tomlin, C. (2000). The Pesticide Manual. 12th ed. Cambridge, Massachusetts: Blackwell Scientific Publications. pp 1250.
19. Wakita, T., Kinoshita, K., Yamada, E., Yasui, N., Kawahara, N., Naoi, A., ... & Kodaka, K. (2003). The discovery of dinotefuran: a novel neonicotinoid. *Pest Management Science: Formerly Pesticide Science*, 59(9), 1016-1022.
20. Ware, G. W., & Whitacre, D. M. (2004). The Pesticide Book. 6th ed. Willoughby, Ohio: Meister Media Worldwide.